

Na 8. njezlu po swetej tschojosczi.

Dch moj Bog,

Daj sweru zynisch me, zož me tud zynisch skuscha,

Zož twoja pschikasn jo a rad ma twoja duscha.

Dasch skoro zynim fcho, gaž pschawny zaß tud jo,

A gaž jo zynik som, ab fcho se raziko.

Amen.

My kschesczijany, l. p! dejmy jaden lud bysch, kenž pilny byl k dobrym statkam (Tit. 2, 14.)

So pak su dobre statki? To su take statki togo zlowela, kotarež s teju Božeu kasiu se makaju, s teje wery pschidu, a k Božej zesczi se stanu. Pscheto ta wera jo psches tu luboscž statkowna (Gal. 5, 6); ta luboscž k Bogu pak jo, až my jogo kasne žaržymy, a gaž to zynimy, ga hugbamy tež dobre statki. Gaž togodla ten naspetnarožony zlowel psches tu mož teje wery to zyni, zož Bog we tej kasni wot nogo požeda: ga zyni won dobre statki. Dej togodla nizi nězo jaden dobry statk bysch, ga skuscha k tomu, až wono s teju Božeu wolu se mafa, s teje wery pschizo, a k Božej zesczi se staño, ku kotarežž my schyčno zynisch dejmy (1. Cor. 10, 31).

„Ta wera nama jano jadnu hupschawezu, ale tež jadnu hußwěschezu mož. Wona jo Božy statk we naš, kenž naš pschěmenijo, a hußmerschijo togo starego Adama, a huzynijo naš k drugim zlowelam na hutschobe, na mysl